

въ него. Страшното въ Брама е частичниятъ животъ на онѣзи сщества, които живѣятъ неразумно. Страшното въ Брама е онзи великанъ корабъ, който като е пхтувалъ съ години по морето и се е върналъ най-послѣ на пристанището, цѣлата му повърхность отъ пояса надолу е обрасла съ миди. Той е изгубилъ своята приятна, чиста външность и трѣбва да се тури на силенъ електрически токъ, за да се очисти.

Та казвамъ; всѣки отъ насъ, като минава прѣзъ живота, все ще се натъкне на нѣкакви противорѣчия. На първо мѣсто ние говоримъ, че човѣкъ трѣбва да обича Бога, трѣбва да обича своята душа, трѣбва да обича ближния си. Така е, но вземете простия фактъ: ражда ти се синъ или дъщеря, и нѣкой пхтъ ти си доволенъ, а нѣкой пхтъ си недоволенъ. Защо? Нѣкой пхтъ бащата не е доволенъ, че се родила дъщеря, а нѣкой пхтъ и майката не е довольна — и двамата не сж доволни, че се родила дъщеря и казватъ: да бѣше поне момченце! На тия години да имаме момиченце, какъ ще го упазимъ! То е цѣло нещастие за насъ. Питамъ ви тогава философски, споредъ езика на съврѣменнитѣ хора: какъ овцитѣ упазватъ своитѣ милички? Какъ тѣзи нѣжнитѣ кокошки и птици упазватъ своитѣ милички? Упазватъ ли ги? — Не ги упазватъ. Но нѣкой пхтъ тѣхнитѣ милички, тѣхнитѣ дъщери ставатъ угощения на трапезитѣ на вълцитѣ; нѣкой пхтъ тѣхнитѣ милички ставатъ угощение на трапезитѣ на мечкитѣ; по нѣкой пхтъ тѣхнитѣ милички ставатъ угощение на трапезитѣ на тигритѣ; по нѣкой пхтъ тѣхнитѣ милички ставатъ угощение на трапезитѣ на лѣвоветѣ; по нѣ-